

ΠΩΣ ΑΠΑΝΤΑΜΕ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΛΥΤΟΤΗΤΑ ΟΥΣΙΩΝ ΣΕ ΚΑΠΟΙΟΝ ΔΙΑΛΥΤΗ;

Σε οποιαδήποτε ερώτηση με αιτιολόγηση που αφορά τη διαλυτότητα, πρέπει να αναφέρεται πάντα:

Τα όμοια διαλύουν όμοια, δηλαδή οι πολικές ενώσεις διαλύονται στους πολικούς διαλύτες και οι μη πολικές στους μη πολικούς

- Άρα πρώτα αναφέρουμε αν ο διαλύτης είναι πολικός ή μη πολικός.
- Μετά αναφέρουμε αν η ουσία που θα διαλυθεί είναι πολική ή μη πολική
- Εφαρμόζουμε τον κανόνα τα όμοια διαλύουν όμοια για να συμπεράνουμε αν η συγκεκριμένη ουσία διαλύεται στον συγκεκριμένο διαλύτη

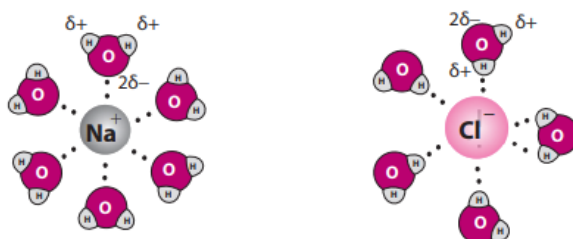
ΕΙΔΙΚΑ ΑΝ Ο ΔΙΑΛΥΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΝΕΡΟ

Αν ο διαλύτης είναι το νερό πρέπει να προσέξουμε τα εξής:

- ✓ **Αν η ουσία που εξετάζουμε τη διάλυση της στο νερό είναι ετεροπολική**

Πρέπει να αναφερόμαστε στην ουσία ως ετεροπολική και όχι πολική. Πρέπει να αναφερθεί ότι μεταξύ του νερού και των ιόντων της ιοντικής ένωσης σχηματίζονται δυνάμεις ιόντος-διπόλου γι' αυτό οι ετεροπολικές ενώσεις διαλύονται στο νερό

Παράδειγμα: διάλυση NaCl στο νερό

- ✓ **Αν η ουσία που εξετάζουμε είναι δίπολο και άρα διαλύεται στο νερό, αλλά επιπλέον μπορεί και να δημιουργήσει δεσμούς υδρογόνου με το νερό**

Πρέπει να αναφερθεί ότι λόγω του κανόνα «τα όμοια διαλύουν όμοια» η ουσία θα διαλύεται στο νερό αλλά και ότι επιπλέον η διαλυμένη ουσία μπορεί και να δημιουργήσει δεσμούς υδρογόνου με το νερό.

Προσοχή! Δεν αναφέρουμε τους δεσμούς υδρογόνου που πιθανόν να κάνουν τα μόρια της διαλυμένης ουσίας μεταξύ τους αλλά τους δεσμούς υδρογόνου που κάνουν τα μόρια της ουσίας με το νερό.

Παράδειγμα: διάλυση CH₃CH₂OH στο νερό

